

tilstrækkeligt til at faae en saadan Bestemmelse fast, og jeg har derfor skillet Forslaget.

Da vi nu have stiftet disse Embedsmænd en i høi Grad betydelig Forøgelse i deres Løn, indseer jeg ikke, hvorfor de ikke skulle yde for den Betaling, Staten giver dem, det Arbejde, der maa kunne fordres af dem, og hvorfor de ere ansatte; jeg veed ikke, hvorfor de skulle være berettigede til at gjøre et særligt Krav, hvis Gftergtivelse jo stiller sig meget vilkaarligt og forskjelligt til de forskjellige Menneſker, der studere, saa at der ikke kan siges at være nogen gyldig Grund tilstede, hvorfor den Ene gaaer fri, og den Anden tages med. Nu er det desuden oplyst ved de tidligere Forhandlinger, først af den ærede Underviſningsminister, at det, som her tales om, skulde være en Ubetydelighed, dernæst af Rigsdagsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) og, jeg troer ogsaa, Odense Amts 2den Valgkreds (Grundtvig), at der ikke er gaaet frem paa nogen skjønſom Maade med Hensyn til de private Forelæsninger, idet nemlig ofte de private Forelæsninger have været saadanne, at de netop ere faldne paa saadanne Fag, som Studenterne vare nødsagede til at høre for at underkaste sig Examen. Det bedste Actstykke i denne Sag vilde være, om de ærede Medlemmet vilde gjøre sig beſkjendte med det sidste Lectionscatalog. Det vilde vist deraf fremgaae, at Professorene ganske iflæng ansætte en Forelæsning privat og en anden offentlig; men jeg maa aldrig gleimne, naar jeg taler om disse Sager, at der er enkelte Professore, som bestandig og efterhaanden idetmindste have sat sig ud over denne uhyggelige Fremgangsmaade og have sat Hensyn tilstede, som de hidtil have taget til deres Colleger, saa at de ikke tage Noget for nogen af deres Forelæsninger og heller ikke for deres Dvelfer. Naar vi nu betænke, at for en privat Forelæsning erlægges 5 Rd., for Dvelfe 7 Rd., ja, jeg troer endogsaa 10 Rd., saa vilde de Herrer see, at det for en Student ikke er nogen ubetydelig Sag, naar han i Aarets Løb skal høre flere saadanne Forelæsninger og deeltage i flere saadanne Dvelfer. Naar dertil kommer det, som jeg først fremhævede, og som det ikke var muligt ved noget

Forslag at bringe frem, at Professorene ved Siden af at tage Penges for Forelæsninger, tillige lægge saa dyre Bøger til Grund, at selve Forelæsningerne kunne komme til at koste 10, 12 à 13 Rd., naar man regner Bøger med, og man tager Hensyn til, at Forelæsningen kan gaae gjennem flere Semestre, saa forekommer det mig, at disse Betragtninger ere saadanne, at jeg, naar man dermed vil sammenholde, hvad der ogsaa under denne sidste Forhandling er kommet frem, at vi skulle søge at undgaae sporetulerede Embedstillinger, vil hinstille til det ærede Thing, om det ikke ved denne Leilighed, i Forbindelse med det, der staaer i Loven om den polytechniske Læreanstalts Forelæsninger for Fremtiden, vilde vedtage dette Forslag, der i alle Henseender bør komme i Betragtning, baade med Hensyn til det Beløb, der kan være Tale om, som vi af den ærede Cultusminister have hørt er ubetydeligt, men som med Hensyn til dem, Byrden falder paa, altid er betydeligt.

I Forbindelse med dette Forslag har jeg indbragt et andet, hvorom jeg nu ogsaa troer, at al Billighed taler for at bringe det ind i Loven. Det omhandler nemlig, hvad der blev oplyst ved den 1ste Behandling af Sagen, at der er en 400 Ark, som Universitetet er berettiget til i Universitetets Bogtrykkeriet at faae frit trykte. Disse medgaae sjældent til Universitetets egne Actstykker; derimod var det nok Skik og Brug, saavidt jeg har kunnet mærke, forinden der blev Afſkillelse mellem ordinaire og extraordinære Professore, at Resten blev uddeelt mellem de ordinaire Professore, saaledes at de, naar de havde et eller andet Værk, som de ønskede udgivet, kunde faae 10, 12 til 20 Ark trykte paa en saadan Maade. Naar nu Bogen skulde afhændes, saa er det blevet mig sagt, at man er gaaet frem paa den Maade, at man har henvendt sig til en Boghandler og sagt, jeg lægger denne Bog til Grund for mine Forelæsninger, den vil stadigt gaae af i Løbet af saa og saa mange Aar, og naar Contracten da var sluttet, som jo altid maatte blive ret fordelagtig for vedkommende Boghandler, da det var en Bog, som havde Udſigt til at gaae af i Løbet af flere Aar, ved